

ปัญหาและอุปสรรคของการขออนุญาตในการดำเนินธุรกิจค้าของเก่า*

PROBLEMS AND OBSTACLES IN APPLYING FOR PERMISSION TO RUN AN ANTIQUES TRADING BUSINESS

อุทัย วงศ์ชนะภัย *

Uthai Wongchanapai

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ปทุมธานี ประเทศไทย

Faculty of Law, Rangsit University, Pathum Thani, Thailand

*Corresponding author E-mail: uthai16919@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความทางวิจัยนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและอุปสรรคของการ ขออนุญาตในการดำเนินธุรกิจค้าของเก่าตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าของเก่าตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า และ 2) เพื่อแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา และอุปสรรคในการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าของเก่าในประเทศไทย ให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งการวิจัยนี้เป็นการวิจัยในรูปแบบข้อมูลเชิงทฤษฎี ที่ส่วนมากเป็นข้อมูลทางเอกสาร เพื่อนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลถึงสาเหตุของปัญหา และอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาต ในการดำเนินธุรกิจค้าของเก่าในประเทศไทย โดยได้ทำการค้นคว้าวิจัยและรวบรวมข้อมูลจากทั้งในตำรา บทความ วิทยานิพนธ์ และวรรณกรรมทางวิชาการ และได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายการค้าของเก่าของต่างประเทศ คือ สหพันธรัฐมาเลเซีย และสาธารณรัฐสิงคโปร์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วและมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศไทย อันจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายดังกล่าวต่อไป ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการขออนุญาตในการดำเนินธุรกิจค้าของเก่าในสังคมไทยปัจจุบัน มีประเด็นที่สำคัญ ดังนี้ 1) ในเรื่องของบทนิยามที่ไม่ชัดเจนและครอบคลุมเพียงพอทำให้เกิดปัญหาในการตีความ 2) ในเรื่องคุณสมบัติหรือ เงื่อนไขการขอใบอนุญาตประกอบกิจการค้าของเก่าอันเนื่องมาจากความลำสมัย 3) การรวมธุรกิจ 2 ประเภทไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกันทั้งที่ลักษณะของการประกอบธุรกิจนั้นมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน จึงส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การขออนุญาต, ธุรกิจค้าของเก่า, พนักงานเจ้าหน้าที่

Abstract

This research article is a case study on the problems and obstacles of Applying for permission to operate an antiques trading business under the Auction and Antiques Trading Control Act, B.E. 1931 with the following objectives: 1) To analyze the problems and obstacles in obtaining an antiques business license under the Auction and Antiques Trading Control Act; and

* Received July 30, 2023; Revised September 4, 2023; Accepted September 4, 2023



2) To find appropriate ways to solve problems and obstacles in obtaining an antiques business license in Thailand to suit the current situation. This research is a research in the form of secondary data, most of which are documentary data. in order to process and analyze the information about the causes of problems and obstacles related to applying for permission to operate an antiques trading business in Thailand By researching and collecting information from textbooks, articles, theses and academic literature. and a comparative study with the laws of foreign trade antiques, namely the Federation of Malaysia and the Republic of Singapore which can be regarded as a developed country and has an area adjacent to Thailand which will be beneficial in further amending such laws From the results of the research, it was found that the problems and obstacles in obtaining permission to operate antiques trading business in Thai society currently have the following important issues: 1) in terms of definitions that are not clear and comprehensive enough to cause problems in interpretation; 2) in terms of properties or Conditions for applying for an antique business license due to obsolescence 3) Merging two types of businesses into the same law, although the nature of the business operations are clearly different. As a result, law enforcement is inefficient.

Keywords: Application for Permission, Antique Trade Business, Competent Officials

บทนำ

การดำเนินธุรกิจค้าของเก่าในสังคมปัจจุบันที่ประชาชนให้ความสนใจนำทรัพย์สินที่ใช้แล้วหรือของเก่าออกมาจำหน่ายกันเป็นจำนวนมากเพื่อหวังผลตอบแทนทางการค้า ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจค้าของเก่า คือ พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 โดยมีหน่วยงานรัฐที่ใช้อำนาจทางปกครองในการควบคุมดูแลการขออนุญาตค้าของเก่าซึ่งเป็นหลักพื้นฐานทางปกครองและการกระทำทางปกครองของรัฐ (วรเจตน์ ภาคีรัตน์, 2549) ที่หน่วยงานของรัฐจำเป็นต้องมีเพื่อเป็นเครื่องมือที่ต้องบังคับใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายของรัฐถือเป็นการกระทำทางปกครองที่กระทำไปเพื่อเป็นการรักษา หรือคุ้มครองประโยชน์ทางมหาชนของส่วนรวม (โกคิน พลกุล และ ชาญชัย แสงศักดิ์, 2541); (ชาญชัย แสงศักดิ์, 2558) โดยมุ่งเน้นในการควบคุมและกำกับดูแลการดำเนินกิจการ ขั้นตอน หลักเกณฑ์ และวิธีการในการขออนุญาตค้าของเก่า และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของเนื้อหาแล้วจะเห็นได้ว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เก่าแก่และได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลายาวนานกว่า 90 ปี โดยที่ไม่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้ทันสมัย และไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบันโดยจะเห็นได้จากตัวอย่างใน สหพันธรัฐมาเลเซีย และสาธารณรัฐสิงคโปร์ ที่ได้มีการแยกหลักเกณฑ์การบังคับใช้ที่ชัดเจนระหว่างกฎหมายค้าของเก่า และกฎหมายการขายทอดตลาด โดยทั้งสองประเทศได้มีการแบ่งแยกกฎหมายออกเป็นกฎหมายการประมูลฉบับหนึ่ง และกฎหมายจำหน่ายสินค้ามือสองอีกฉบับหนึ่ง (ธัญสุดา กาศเรือนแก้ว, 2563) และเมื่อเปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 ของประเทศไทย ยังพบว่า การปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ในปัจจุบันของหน่วยงานภาครัฐส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจค้าของเก่า ส่งผลให้ได้รับความเดือดร้อนในขั้นตอนต่าง ๆ ของการมาจดทะเบียน (Registration) เพื่อขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายในการออกใบอนุญาต ซึ่งถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญในการเลือกที่จะประกอบอาชีพ โดยมีแนวคิดในการเลือกประกอบอาชีพของประชาชน (กฤตภาส ศรีสุข , 2552) ดังนี้ 1) แนวคิดในการเป็นผู้ประกอบการที่ดีบุคคลนั้นต้อง



เป็นผู้ที่มองเห็นโอกาสทางธุรกิจ และสามารถที่จะหาช่องทางที่จะสร้างธุรกิจของตน และพร้อมที่จะรับความเสี่ยงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น 2) แนวคิดเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพ ในการประกอบการค้าของเก่าเมื่อพิจารณาคำว่า “สิทธิ” คือ สิ่งที่กฎหมายให้การรับรอง และคุ้มครองให้ในการที่จะกระทำการต่าง ๆ ได้ภายในขอบเขตที่กำหนด รวมถึงการใช้อำนาจภายใต้สิทธิในการที่จะให้บุคคลใด ๆ ต้องปฏิบัติและเคารพในสิทธิที่กฎหมายได้ให้การรับรองไว้ นั่น 3) แนวคิดเกี่ยวกับการกำกับดูแลควบคุมการประกอบการค้าของเก่าแนวคิดนี้เชื่อว่ารัฐมีความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ที่จะต้องพัฒนาและปรับปรุงกฎเกณฑ์การกำกับดูแล ควบคุมการประกอบอาชีพอย่างสม่ำเสมอ 4) แนวคิดในการกำหนดโทษเมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นในสังคม สังคมจะต้องมีมาตรการออกมาเพื่อรับมือกับการกระทำความผิดหรือผู้กระทำความผิด

จากแนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาพิจารณาถึงปัญหา และอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตประกอบธุรกิจค้าของเก่าในการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวได้คร่าว ๆ ในปัจจุบันได้ ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง ปัญหาในการขอรับใบอนุญาตของผู้ประกอบการค้าของเก่า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตีความตามบทนิยามในพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและการค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 ที่ไม่มีความชัดเจน และครอบคลุมเพียงพอทำให้ไม่สอดคล้องกับสภาพของการประกอบธุรกิจค้าของเก่าปัจจุบัน เป็นเหตุให้ผู้ที่มีความประสงค์จะประกอบธุรกิจและจะเข้ามาขออนุญาตเกิดความสับสนว่าการกระทำในลักษณะใดเข้าข่ายที่จะต้องมาขออนุญาตหรือไม่ เช่น การค้าขายทรัพย์สินมือสองในสถานที่พักอาศัยของตนเองทางระบบออนไลน์ (online) ซึ่งไม่ได้มีกฎหมายบัญญัติในลักษณะการกระทำเช่นนี้ไว้ชัดเจนทำให้เกิดปัญหาในการตีความว่าสามารถกระทำได้หรือไม่ เป็นต้น ประเด็นที่สอง ปัญหาในด้านของคุณสมบัติหรือเงื่อนไขของผู้ประกอบการค้าของเก่า ที่ไม่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขและเป็นการกำหนดคุณสมบัติของผู้ค้าของเก่าไว้อย่างกว้าง ซึ่งมีการบัญญัติไว้ตั้งแต่แรกของการออกกฎหมายฉบับนี้ แล้วรวมถึงไม่มีการกำหนดในเรื่องพื้นฐานความรู้ สามารถของบุคคลไว้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพค้าของเก่าบางประเภทที่มีคุณลักษณะเฉพาะ เช่น สินค้าประเภทเพชร พลอย ทอง นากเงิน และอัญมณีของผู้ขออนุญาตไว้ เป็นต้น ซึ่งหากผู้ค้าของเก่าไม่มีความรู้ความสามารถในเรื่องของสินค้าหรือได้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถจากสถาบันที่น่าเชื่อถือก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาข้อพิพาทเกี่ยวเนื่องกับสินค้าตามมาได้ เนื่องจากต้องใช้ความรู้ความสามารถเฉพาะทางในการกำหนดราคาตามสภาพและคุณภาพ และประเด็นที่สาม ปัญหาที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และการบังคับใช้ของกฎหมายดังกล่าวที่ในปัจจุบันได้มีการใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับธุรกิจสองประเภท ทั้งการขายทอดตลาดและการค้าของเก่าทั้งที่ในปัจจุบันลักษณะของการประกอบธุรกิจทั้งสองประเภท นี้มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน เป็นต้น

สำหรับการขออนุญาตประกอบธุรกิจค้าของเก่าในประเทศไทยที่ผ่านมา พบเห็นถึงความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กร หรือเจ้าหน้าที่รัฐในการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร อันเนื่องมาจากสภาพของตัวบทกฎหมายเองที่ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลายาวนาน โดยที่ไม่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้ทันต่อสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน ทำให้การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวไม่ครอบคลุมอย่างทั่วถึง เนื่องจากตัวบทกฎหมายที่ใช้บังคับไม่มีความชัดเจนเพียงพออันจะส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานรัฐที่มีอำนาจในการกำกับดูแลกฎหมายฉบับนี้ ดังนั้น เห็นควรที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและการค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 ให้ทันสมัยและสอดคล้องต่อสภาพสังคมในปัจจุบันอันจะส่งผลดีต่อหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมาย รวมถึงผู้ที่มีความประสงค์จะประกอบธุรกิจค้าของเก่า โดยคาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ดังนี้ 1) ช่วยป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน 2) ช่วยให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจติดตามหรือสืบหาทรัพย์สินที่ถูกลักขโมยได้ง่ายขึ้น เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคจากการซื้อขายทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด 3) ลดความเหลื่อมล้ำในสังคมสำหรับผู้ประกอบการค้าของเก่าด้วยกันและสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตโดยถูกต้อง



จากการวิจัยนี้จะเห็นได้ว่า หากหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงตามกฎหมายไม่รีบดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายค่าของเก่า ให้มีสภาพบังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา และส่งผลต่อการขออนุญาตของผู้ที่มีความประสงค์จะประกอบธุรกิจค้าของเก่าในอนาคตอย่างแน่นอน เนื่องจากตัวบทกฎหมายและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตประกอบธุรกิจค้าของเก่าไม่มีความชัดเจน และครอบคลุมเพียงพอเกิดความคลั่งคลุ้งระหว่างผู้ประกอบการค้าของเก่าด้วยกัน และจะส่งผลให้การควบคุมกำกับดูแลการประกอบกิจการค้าของเก่า ซึ่งมีลักษณะเป็นการซื้อขายทรัพย์สินมือสองเป็นแหล่งรับซื้อของโจร รวมถึงเป็นแหล่งฟอกเงินของเหล่านายทุนต่าง ๆ ประโยชน์ แต่หากกฎหมายนี้ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาให้ทันสมัยและสามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้วผลที่คาดว่าจะได้รับจากการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช 2474 คือ 1) มีกฎหมายค่าของเก่า โดยเฉพาะซึ่งจะมีหลักเกณฑ์ที่ความชัดเจนและมีความทันสมัยมากขึ้น 2) เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวทั้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะสามารถใช้กฎหมายในการติดตามหรือสืบหาทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดได้โดยง่ายขึ้นจากฐานข้อมูลที่ทันสมัยและเป็นการช่วยป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะเกิดขึ้นในอนาคต 3) กฎหมายสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ประกอบการค้าของเก่าที่ได้รับใบอนุญาตแล้ว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าของเก่า ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช 2474
2. เพื่อแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าของเก่า ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช 2474 ให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยทางด้านกฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติทั้งกฎหมายลำดับรอง (เช่น พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ระเบียบ ทั้งหลายของฝ่ายปกครองหรือฝ่ายบริหาร) ซึ่งล้วนเป็นการวิจัยในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาความรู้ความจริง โดยการพิจารณาปรากฏการณ์หรือสถานการณ์ของทุกมิติของสังคม ที่ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายและหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้โดยอาศัยรูปแบบข้อมูลในเชิงทุติยภูมิ (Secondary source) ที่เป็นข้อมูลทางเอกสาร (Documentary research) และวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาข้อมูลตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2562 จนถึง ปี พ.ศ. 2565 ซึ่งได้รวบรวมข้อมูลจากตำรา บทความ วิทยานิพนธ์ เอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช 2474 และได้ศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลการค้าของเก่าในต่างประเทศ ได้แก่ มาเลเซีย สิงคโปร์ เพื่อให้ได้แนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการขอใบอนุญาตดำเนินธุรกิจค้าของเก่าให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันต่อไป

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าของเก่า ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช 2474 พบว่า วัตถุประสงค์ของการออกกฎหมายดังกล่าวก็เพื่อต้องการที่จะควบคุมการประกอบกิจการขายทอดตลาดและค่าของเก่า ซึ่งมีลักษณะเป็นการซื้อขายทรัพย์สินมือสองมิให้แหล่งรับซื้อของโจร รวมถึงเป็นการป้องกันและปราบปรามการใช้กิจการขาย



ทอดตลาดและค้าของเก่า เป็นแหล่งฟอกเงินของผู้กระทำผิดกฎหมาย โดยให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจพิจารณาก่อนออกใบอนุญาต และควบคุมการประกอบอาชีพว่าผู้ขออนุญาตมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะประกอบอาชีพหรือไม่ รวมถึงมีการตรวจสอบสถานที่ทำการค้า ตลอดจนสถานที่เก็บทรัพย์สินว่ามีความเหมาะสม ควรที่จะได้รับใบอนุญาตหรือไม่ และเมื่อได้รับอนุญาตให้ประกอบอาชีพขายทอดตลาดและค้าของเก่าแล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตยังมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายบรรลุวัตถุประสงค์ แต่ในปัจจุบันกับพบว่า ปัญหาในการขออนุญาตดำเนินธุรกิจค้าของเก่า คือ เนื้อหาของพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 ฉบับนี้เองที่ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลายาวนานโดยที่ไม่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้ทันสมัย ซึ่งขัดแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 77 ที่กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็นและยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมาย ที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือ การประกอบอาชีพ โดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นการกระทบประชาชน ทำให้มีบทบัญญัติของกฎหมาย บางประการไม่สอดคล้องกับผู้ประสงค์จะประกอบธุรกิจค้าของเก่า ในปัจจุบันที่ได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาเกี่ยวข้อง และใช้ในการประกอบกิจการค้าของเก่ากันอย่างแพร่หลาย ส่งผลให้การขออนุญาตประกอบอาชีพค้าของเก่า ของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการควบคุมและกำกับดูแลเป็นไปได้ยากยิ่งขึ้น

2. ผลการศึกษาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสม ในการแก้ไขปัญหามหาอุปสรรคในการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าของเก่าตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 พบว่าการค้าขายทรัพย์สินที่ใช้แล้วหรือทรัพย์สินมือสอง ในลักษณะของสัญญาต่างตอบแทนในปัจจุบันของประเทศไทยเมื่อได้เปรียบเทียบกับสหพันธรัฐมาเลเซีย และสาธารณรัฐสิงคโปร์ พบว่า ประเทศไทยยังคงใช้พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 ฉบับเดิมต่อเนื่องมาตลอดมิได้มีการปรับปรุงแก้ไข และแยกหลักเกณฑ์ คุณสมบัติ และเงื่อนไขต่าง ๆ ของกฎหมายไว้อย่างชัดเจน ในขณะที่สหพันธรัฐมาเลเซียที่ได้มีการแบ่งแยกกฎหมายและกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ในแต่ละเรื่องทั้งกฎหมายการประมูล (AUCTION SALES ENACTMENT FMS CAP 81 (2 OF 1929)) และกฎหมายตัวแทนจำหน่ายสินค้ามือสองของสหพันธรัฐมาเลเซีย (LAWS OF MALAYSIA REPRINT ACT 189 SECOND - HAND DEALERS ACT 1946) และสาธารณรัฐสิงคโปร์ก็เช่นเดียวกัน ได้มีการแยกกฎหมายใบอนุญาตการประมูล (AUCTIONEERS LICENCES ACT (CHAPTER 16) และกฎหมายตัวแทนจำหน่ายสินค้ามือสอง (SECOND HAND GOODS DEALERS ACT (CHAPTER 288 A) ทำให้เกิดความชัดเจนของกฎหมายแต่ละฉบับ แต่สำหรับกฎหมายค้าของเก่าของไทย เมื่อไม่ได้มีการแยกกฎหมายแต่ละฉบับให้มีสภาพบังคับอย่างชัดเจนเท่าที่ควรจะเป็น ดังนั้น การรวมกฎหมายคนละประเภทเข้าไว้ด้วยกันและกำหนดให้ใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน ย่อมเกิดปัญหาและอุปสรรคในการควบคุมและกำกับดูแลตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐ และทำให้เกิดปัญหาในการตีความหากมีปัญหามาตามกฎหมายอันส่งกระทบในการขออนุญาตของผู้ประกอบธุรกิจค้าของเก่าในประเทศ

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยสภาพปัญหาและอุปสรรคในการขออนุญาตเพื่อดำเนินธุรกิจค้าของเก่าตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 ทำให้ทราบได้ว่ากฎหมายดังกล่าวเป็นกฎหมายที่เก่าล้าสมัยใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานานเกือบ 90 ปี และมีบทบัญญัติหลายประการที่ไม่ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้ทันสมัย และสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและแม้ที่ผ่านมาจะมีการแก้ไข เพิ่มเติม กฎหมายดังกล่าวมาแล้วจำนวน 4 ครั้ง (กรมการปกครอง, 2555) ดังนี้ 1) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2481 แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีมี



อำนาจประกาศยกเว้นการค้าของเก่าบางประเภทหรือบางชนิด ที่ไม่ต้องขอรับใบอนุญาต (ประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2482 ยกเว้นการค้ากระสอบป่านของเก่าไม่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 22 มกราคม 2503 ยกเลิกประกาศยกเว้นการค้ากระสอบป่านของเก่าไม่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน) 2) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2484 แก้ไขเพิ่มเติม วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ จากวันที่ 31 มีนาคม เป็นวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี 3) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2495 แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตในส่วนการต้องโทษคดีอาญา แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้รับใบอนุญาตต้องขอรับใบแทนใบอนุญาต แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจในการเพิกถอนใบอนุญาตของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต แก้ไขเพิ่มเติมบทลงโทษสำหรับผู้ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของนายตรวจ 4) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2535 แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและปรับอัตราโทษ โดยผลจากการสืบค้นจากแหล่งข้อมูลที่สามารถสืบค้นได้ย้อนหลังตั้งแต่ปี 2561 - 2563 สถิติการขออนุญาตใบอนุญาตของประชาชนต่อหน่วยงานรัฐ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับควบคุมดูแลการค้าของเก่า คือ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย มีสถิติการออกใบอนุญาตการค้าของเก่า (กลุ่มเป้าหมาย : หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ <https://multi.dopa.go.th/secofdopa/news/cate10/view145>) ดังนี้ 4.1) สถิติการออกใบอนุญาต ปี 2561 : ใบอนุญาตการค้าของเก่า จำนวน 34,442 ฉบับ 4.2) สถิติการออกใบอนุญาต ปี 2562 : ใบอนุญาตการค้าของเก่า จำนวน 34,873 ฉบับ 4.3) สถิติการออกใบอนุญาต ปี 2563 : ใบอนุญาตการค้าของเก่า จำนวน 33,723 ฉบับ

ผลลัพธ์ของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการขอใบอนุญาตค้าของเก่าและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องการประกอบอาชีพค้าของเก่านอกจากการขอใบอนุญาตค้าของเก่าแล้ว คือ การจะประกอบธุรกิจค้าของเก่าได้นั้นจะต้องมีการยื่นขอจดทะเบียนพาณิชย์ เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการขอใบอนุญาต ค้าของเก่า และหากเป็นกิจการที่ถูกกำหนดเป็นกิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การค้าของเก่าเพื่อการแปรมาใช้ใหม่ เป็นต้น ก็ต้องขอใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือทางการค้าโบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุ ต้องขอใบอนุญาตจากอธิบดีกรมศิลปากร ตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พุทธศักราช 2504 มาตรา 19 การขอใบอนุญาตหลายใบ ส่งผลให้ผู้จะประกอบอาชีพค้าของเก่าต้องติดต่อหลายหน่วยงานใช้เอกสารหรือหลักฐาน ในการขออนุญาตแบบเดียวกันหลายชุด และต้องรอทุกหน่วยงานอนุญาตก่อนจึงสามารถประกอบอาชีพได้ โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องและควบคุมดูแล เช่น วัตถุโบราณหรือศิลปวัตถุ มีพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พุทธศักราช 2504 ควบคุมอยู่ ส่งผลกระทบและเกิดปัญหาต่อผู้ที่มีความประสงค์จะประกอบธุรกิจค้าของเก่า

2. จากผลการวิจัยเพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาค้าของเก่าในการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าของเก่าโดยเมื่อได้วิเคราะห์ถึงผลกระทบของปัญหาแล้วนั้นหากไม่ดำเนินการแก้ไขปัญหาก็จะส่งผลให้การควบคุมการประกอบกิจการค้าของเก่า ซึ่งมีลักษณะเป็นการซื้อขายทรัพย์สินมือสองให้เป็นแหล่งรับซื้อของโจร ได้รวมถึงการป้องกันการใช้กิจการค้าของเก่า เป็นแหล่งฟอกเงินของผู้ที่กระทำผิดกฎหมาย และตรวจสอบได้ยากขึ้น ประกอบกับมีบทบัญญัติของกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประกอบกิจการ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดความลักลั่นและไม่มีประสิทธิภาพ และจากบทความวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ จากบทความ คอลัมน์นิสิต กรุงเทพธุรกิจ เมื่อ 17 เม.ย. 2557 เวลา 1:00 น. “ร้านรับซื้อของเก่า” ระเบิดเวลา “ระเบิดเวลา” หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจได้กล่าวถึงเหตุการณ์ในสังคมไทยกับกรณีคนงานร้านรับซื้อของเก่าใช้แก๊สตัดเหล็ก “ลูกระเบิด” สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 เสียงตูมดังสนั่น!! พร้อมกับพราว 7 ชีวิตทันที ส่วนอีก 19 รายได้รับบาดเจ็บ นอกจากนี้ อานุภาพของระเบิดที่มีน้ำหนักถึง 500 ปอนด์ ยังส่งผลให้

บ้านเรือนในระยะเกือบครึ่งกิโลเมตรพักยักกว่า 100 หลังนี้ไม่ใช่เหตุการณ์ครั้งแรกที่เกิดจากความประมาทหรือความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ในร้านรับซื้อของเก่าที่มีอยู่เคลื่อนเมืองย้อนกลับไปในปี 2543 พื้นที่พระประแดงสมุทรปราการ เคยสร้างปรากฏการณ์ตื่นตัวมาแล้วรอบหนึ่ง เมื่อชาเลนจ์ 3 ชีวิต ต้องเสียชีวิตจากรังสีโคบอลต์ - 60 และอีก 10 ชีวิต ตกเป็นเหยื่อรังสีโคบอลต์ - 60 เมื่อพวกเขาแอบขโมยแท่งโคบอลต์มาจากโกดังของเอกชนรายหนึ่ง เพียงเพื่อหวังจะนำมาตัดแท่งตะกั่วบรรจุรังสีมรณะ แยกชิ้นส่วนออกมาขาย จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นชี้ให้เห็นว่าพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 ที่มีกรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการออกใบอนุญาตจะต้องหันกลับมาทบทวนกฎหมายที่รับผิดชอบว่ามีมาตรการในการควบคุม และกำกับดูแลเพียงพอแล้วหรือไม่ หรือ จากเอกสารตีพิมพ์ การกำกับดูแลการค้าของเก่าเพื่อการรักษาความสงบภายใน กระทรวงมหาดไทยเห็นว่าเนื่องจากปัจจุบันมีผู้ค้าของเก่าจำนวนมากที่ไม่ดำเนินการขออนุญาตตามกฎหมาย และมีผู้ที่เคยได้รับอนุญาตหลายรายไม่ต่ออายุใบอนุญาตประจำปี รวมถึงผู้ที่ยื่นขออนุญาตไว้แล้วแต่ไม่ยอมมาชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ซึ่งกิจการค้าของเก่าทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ เพชร ทอง ศิลปวัตถุ โบราณวัตถุ โทรศัพท์มือถือเศษเหล็ก หรือของประเภทอื่น ๆ ที่มีการใช้แล้วผู้ขายจะต้องมาขออนุญาตค้าของเก่าต่อนายทะเบียนตามกฎหมาย ดังนั้น ข้อความดังกล่าวนี้ชี้ให้เห็นว่าพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 ยังไม่มีมาตรการในการควบคุมและกำกับดูแลผู้ประกอบการกิจการค้าของเก่าในส่วนของการมาขอต่อใบอนุญาตได้อย่างชัดเจนทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวขึ้นมาซึ่งเมื่อได้เปรียบเทียบระหว่างกฎหมายของประเทศไทยกับกฎหมายต่างประเทศ เช่น ประเทศมาเลเซียก็มีการแยกกฎหมายที่ใช้เพื่อความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมายระหว่างการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่าออกเป็น 2 ฉบับ คือ กฎหมายการประมูล และกฎหมายตัวแทนจำหน่ายสินค้ามือสองของสหพันธรัฐมาเลเซีย (LAWS OF MALAYSIA REPRINT ACT 189 SECOND - HAND DEALERS ACT, 1946) เช่น กฎหมายของมาเลเซียให้ความสำคัญกับสินค้ามือสองหรือของเก่าประเภทกิจการยานยนต์รวมถึงชิ้นส่วนยานยนต์ เพราะด้วยเหตุผลที่ว่า เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดหรือถูกขโมย บ่อยครั้งกฎหมายจึงมุ่งที่จะควบคุมการจำหน่ายสินค้ามือสองดังกล่าวและให้ความสำคัญโดยบัญญัติหลักเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมสินค้าประเภทนี้เอาไว้เป็นพิเศษ หรือประเทศสิงคโปร์ได้มีการแยกกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า ออกเป็น 2 ฉบับ คือ กฎหมายใบอนุญาตการประมูล (AUCTIONEERS LICENCES ACT (CHAPTER 16) และกฎหมายตัวแทนจำหน่ายสินค้ามือสอง (SECOND HAND GOODS DEALERS ACT (CHAPTER 288 A) โดยกฎหมายการค้าสินค้ามือสองในสาธารณรัฐสิงคโปร์นั้น รัฐได้ออกกฎหมายมาควบคุมการดำเนินการดังกล่าวโดยมีการกำหนดบัญชีรายการสินค้ามือสองที่จะมีการควบคุมตามกฎหมายฉบับนี้ไว้อย่างชัดเจนในบัญชีตารางท้ายรัฐบัญญัติ ตัวอย่าง กฎหมายตัวแทนจำหน่ายสินค้ามือสองสาธารณรัฐสิงคโปร์ ได้มีการบัญญัติกำหนดสิทธิในการอุทธรณ์ของผู้ขออนุญาตเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้พิจารณาแล้วผู้ขออนุญาตยังสามารถอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตต่อรัฐมนตรีได้ภายใน 14 วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบการพิจารณา (ัญสุตา กาศเรือนแก้ว, 2563) แต่พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 ของไทยมิได้มีการบัญญัติในเรื่องของการอุทธรณ์ ซึ่งถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนไว้เป็นการเฉพาะแต่ได้นำหลักเกณฑ์ คุณสมบัติและเงื่อนไขต่าง ๆ ทั้งเรื่องของการขายทอดตลาดและการค้าของเก่า มากำหนดรวมเข้าไว้ด้วยกันและใช้บังคับมาจนถึงปัจจุบัน ดังนั้น เมื่อกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่มีความทันสมัย และไม่มีความชัดเจนของตัวบทกฎหมายจึงเกิดปัญหาและอุปสรรคในการควบคุมและกำกับดูแลตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ทำให้การตีความตามกฎหมายขาดความชัดเจนตามมาอันส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการกิจการค้าของเก่าในประเทศไทย (กฤตภาส ศรีสุข , 2552)



องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าของเก่า ในปัจจุบันได้ปรากฏองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจค้าของเก่าของประชาชนในปัจจุบันซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลง ของรูปแบบและวิธีการประกอบอาชีพของประชาชนที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีส่งผลต่อรูปแบบและวิธีการประกอบอาชีพค้าของเก่าอย่างมาก โดยผู้ประกอบการได้มีการนำเทคโนโลยีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Online) มาใช้ในการซื้อขาย และแลกเปลี่ยน ดังนั้น กฎหมายจำเป็นต้องมีการปรับปรุงให้ทันสมัยและสอดคล้องกับรูปแบบและวิธีการประกอบอาชีพค้าของเก่าในปัจจุบัน เช่น การควบคุมการค้าของเก่าที่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยปรับปรุงกฎหมายให้ครอบคลุมถึงผู้ค้าของเก่าในระบบอินเทอร์เน็ตที่ต้องมาขอใบอนุญาตนาระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดทำสมุดบัญชีสำหรับบันทึกการขายสินค้า รวมทั้งควรพัฒนานาระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการแจ้งทรัพย์สินที่มีข้อสงสัยว่าได้มาจากการกระทำผิดด้วย

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิเคราะห์ ปัญหาและอุปสรรคของการขออนุญาตในการดำเนินธุรกิจค้าของเก่า ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าของเก่า ให้สอดคล้องกับการประกอบอาชีพการค้าของเก่าในสังคมไทย ซึ่งอาชีพค้าของเก่าในปัจจุบันถือได้ว่าเป็นอาชีพหนึ่งที่อยู่ในความสนใจของประชาชน เนื่องจากการประกอบอาชีพค้าของเก่านี้ สามารถดำเนินการประกอบอาชีพอื่นร่วมด้วยได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับความพร้อมและความสามารถของแต่ละบุคคลและเมื่อเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนหรือผลกำไรแล้วก็ถือเป็นแรงจูงใจให้ผู้คนทั่วไปหันมาให้ความสนใจในการนำทรัพย์สินใช้แล้วของตน หรือก่านำออกมาเสนอขายในลักษณะของการค้าของเก่ามากขึ้นทุกวัน ซึ่งจะเห็นได้จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ แต่ก็ยังมีผู้ประกอบการค้าของเก่าบางรายได้อาศัยโอกาส จากการประกอบการค้าของเก่านี้แสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบ สร้างความเดือดร้อนเสียหายเกิดขึ้นในสังคมให้แก่ประชาชน ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในสังคมส่วนรวม ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากกฎหมายที่ใช้ควบคุมและกำกับดูแล คือ พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 ที่มีการบัญญัติขึ้นมาเป็นระยะเวลาเวลานานกว่า 90 ปี ทั้งยังไม่ได้มีการปรับแก้ไขให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงทำให้เกิดช่องว่างของกฎหมายมากมายส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวในปัจจุบันไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ดังนั้น ด้วยเหตุผลของปัญหาตามกฎหมายดังกล่าวที่มีอยู่มากผู้วิจัยจึงไม่สามารถที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของกฎหมายค้าของเก่าให้ครอบคลุมในทุกมิติ หรือให้มีความสมบูรณ์ได้ทุกด้านของปัญหาได้ แต่ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษา ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับการขออนุญาตในการดำเนินธุรกิจค้าของเก่าที่ส่งผลกระทบต่อและเกิดปัญหาขึ้นกับการบังคับใช้กฎหมายในสังคมไทยปัจจุบันเท่านั้น โดยสามารถสรุปประเด็นปัญหาและข้อเสนอแนะได้ ดังนี้ ประเด็นแรกกล่าวคือ พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 ได้รวมหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่าไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกันซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายสหพันธรัฐมาเลเซีย และสาธารณรัฐสิงคโปร์ ซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านของประเทศไทยนั้นได้มีการบัญญัติแยกประเภทของกฎหมายออกจากกันอย่างชัดเจน ส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายในแต่ละประเภทเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะใช้ในการควบคุมมีความเหมาะสมสำหรับกิจการนั้น ๆ อย่างแท้จริง ประเด็นที่สองในเรื่องของบทนิยามของกฎหมายดังกล่าว ที่เห็นว่าควรมีการเพิ่มเติมและแก้ไขบทบัญญัติให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันควรบัญญัติให้ครอบคลุมและชัดเจนทั้งในเรื่องของการกระทำในลักษณะหรือพฤติการณ์อย่างไรที่จะต้องมาขออนุญาตตามกฎหมายค้าของเก่าด้วยเพื่อไม่ให้เกิดความลักลั่นของกฎหมาย และควรบัญญัติให้ครอบคลุมถึงกรณีของการที่ได้มีการนำเทคโนโลยี

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Online) มาใช้ในการซื้อขาย และแลกเปลี่ยน ทรัพย์สินด้วย และบทนิยามในมาตรา 3 ควรปรับเปลี่ยนคำว่า “เสนาบดี” เป็น “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นต้น ประเด็นที่สามในด้านเรื่องของคุณสมบัติและเงื่อนไข การขอใบอนุญาตควรแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 6 และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 11 เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้ประกอบการค้าของเก่า โดยใช้ข้อความต่อไปนี้ มาตรา 6 ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ 1) เป็นผู้บรรลุนิติภาวะในวันที่ยื่นคำร้องขอใบอนุญาต 2) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย 3) มีความรู้ไม่ต่ำกว่าการศึกษาภาคบังคับ ยกเว้น ผู้ที่ได้ทำประกอบการจากรุ่นต่อรุ่น หรือประกอบการต่อจากครอบครัว 4) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย 5) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ 6) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีความผิดต่อความมั่นคงของรัฐในราชอาณาจักรไทยและนอกราชอาณาจักรไทยความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ความผิดเกี่ยวกับการค้า ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา และความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า 7) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต 8) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตภายในกำหนดสามปี ถ้าผู้ขออนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคล ผู้เห็นหุ้นส่วน หรือผู้แทนนิติบุคคลนั้น ต้องมีคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้แทนนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามอนุมาตรานี้ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมการปกครอง. (2555). คู่มือการปฏิบัติงานการตรวจในอำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองตามกฎหมาย 6 ฉบับ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อสาารักชาติดินแดน.
- กฤตภาส ศรีสุข . (2552). “ปัญหาทางกฎหมายของผู้ประกอบการค้าของเก่า ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474”. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขานิติศาสตร์. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ชาญชัย แสวงศักดิ์. (2558). คำอธิบายกฎหมายปกครอง (พิมพ์ครั้งที่ 22). กรุงเทพมหานคร: วิญช.
- ธนพล ภาคสุข. (2559). ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า. ใน วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ธัญสุดา กาศเรือนแก้ว. (2563). ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมและการห้ามการขายทอดตลาด และการค้าของเก่าตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้าของเก่า พุทธศักราช 2474. ใน สารนิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- โกติน พลกุลและชาญชัย แสวงศักดิ์. (2541). หลักกฎหมายมหาชนเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: นิติธรรม.
- วรเจตน์ ภาคีรัตน์. (2549). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายปกครอง หลักการพื้นฐานของกฎหมายปกครองและการกระทำทางปกครอง (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: วิญช.
- LAWS OF MALAYSIA REPRINT ACT 189 SECOND - HAND DEALERS ACT. (1946). Secondhand Goods Dalers Act Chapter 288 A Online Available Url. Retrieved July 4 , 2023, from <https://www.28http://statutes.agc.gov.sg,2019>